

N:o 254.

af Herr **C. J. Svensén**: Om den ändring i 1—4 §§ 1 Kap. Giftermålsbalken, att kvinna, som uppnått 21 års ålder, skall vara sin egen giftoman.

Då jag under förra riksdagen väckte förslag om kvinnans giftomannarätt och motionen den 27 Januari 1868 remitterades till Lag-Utskottet, skedde detta i den öfvertygelsen att frågan numera i det allmänna medvetandet vore så utvecklad, att inga sådana invändningar, som förut blifvit gjorda deremot, skulle uppställas. Den faran, som en ledamot af 1859—1860 års Lag-Utskott såg i en sådan lagförändring, att landstrykare, probenreutrar och skurkar midt för fadrens ögon skulle bemäktiga sig hans döttrar tvärt emot hans medgifvande, syntes mera inbillad än verklig och skulle genom en vårdad uppfostran betagas hela sin mörka skepnad. Och under det människans rättigheter alltmera göra sig gällande, vore det en protest mot helgden af dessa rättigheter att hindra kvinnan, att vid en af de viktigaste handlingarne i sitt lif följa sin öfvertygelse, nemligen vid ingäendet af äktenskap. I alla andra civiliserade länder har man ock bestämt en viss ålder för kvinnan, vid hvilken hon förklaras myndig, icke allenast i afseende å sina ekonomiska angelägenheter, utan äfven i fråga om hennes rätt att sjelf välja en make.

Men förslaget behagade Lag-Utskottet icke upptaga till behandling, och jag nödgas alltså förnya detsamma och utan vidare motivering föreslå:

det Riksdagen för sin del ville förklara, att 1—4 §§ i 1 Kap. Giftermålsbalken, angående giftoman, endast skall gälla för kvinna under 21 år, samt att kvinna, som uppnått denna ålder, skall vara sin egen giftoman.

C. J. Svensén.